

בש"פ 470/20 - מדינת ישראל נגד קוסאי אבו ג'בל, ג'יהאד עדוי, חאתם עדוי

בבית המשפט העליון
בש"פ 470/20

לפני: כבוד השופט י' עמית

העוררת: מדינת ישראל

נגד

המשיבים: 1. קוסאי אבו ג'בל
2. ג'יהאד עדוי
3. חאתם עדוי

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בנצרת
בתיק מ"ת 19-12-36244 שניתנה ביום 16.1.2020
על ידי כבוד השופט ד' הווארי

תאריך הישיבה: כ' בטבת התש"ף (17.1.2020)

בשם העוררת: עו"ד עילית מידן
בשם המשיבים: עו"ד סעיד חדאד ועו"ד עלי סעדי

החלטה

הערר שלפנינו הוא אכן גבולי.

לא אחד כי קצה נפשו של בית משפט זה באלימות, בשימוש במטענים, בנשק, בזיקוקים וכיוצא בזה במסגרת כסוכי חמולות, אלא שמקומה של ההרתעה אינו בשלב המעצר אלא בשלב העונש.

אך ורק לאור הספק שעורר בא כוח המשיבים לגבי אופי המטען, אני נכון לדחות את הערר ככל שהוא מתייחס למשיבים 2-3. לקחתי בחשבון גם את ההסתמכות הלכאורית, גם אם מקורה באי הבנה, לגבי נכונות התביעה לשקול חלופת מעצר כפי שהדבר בא לידי ביטוי בפרוטוקול מיום 15.12.19.

בנוסף, לגבי ג'יהאד (המשיב 2) לקחתי בחשבון לא רק את גילו הצעיר והעדר עבר פלילי אלא גם את העובדה שבקרוב הוא אמור לעבור ניתוח.

לאור זאת, אני דוחה את הערר ככל שהוא מתייחס למשיבים 2-3 (ג'יהאדוחאתם). לגבי חאתם (המשיב 3) אציין כי מכתב האיטום עולה כי הוא היה שותף מלא להובלת המטענים, אך לא לגמרי ברור אם הוא שייצר את המטענים, הטמין אותם ואם הנגישות למטענים מבחינתו הייתה זהה לזו של ג'יהאד.

לא כך לגבי קוסאי (המשיב 1), שהוא היוזם של האירועים. יתרה מזו, קוסאי במעשיו העיד על עצמו כי אין עליו מוראהדין וגם לא מורא המשטרה. הקלות הבלתי נסבלת בה קוסאי השליך לכיוון נידת משטרה את המטען המאולתר, גם אם מדובר במטען שמורכב בעיקר מזיקוקים, מעידה על מסוכנותו.

אשר על כן, אני מקבל את הערר בכל הנוגע לקוסאי (המשיב 1), ומורה על מעצרו עד לתום ההליכים.

ניתנההיום, כ' בטבתהתש"פ (17.1.2020), בנוכחות הצדדים.

ש ו פ ט
